

ระวัง!!...รถไฟ

นำเสนอเมื่อ : 3 มิ.ย. 2552

กระทำโดยประมาท

“ ผลไม้สุกแล้ว ก็วันแต่จะต้องร่วงหล่นไปตลอดเวลาฉันได้
สัตว์ทั้งหลายเกิดมาแล้วก็วันแต่จะตายอยู่ตลอดเวลาฉันนั้น “
พระพุทธพจน(อมฤตพจนา)

วันนี้มีข่าวบนหน้าหนังสือพิมพ์
กรณีผู้ปกครองเด็กเป็นโจทก์ยื่นฟ้องการรถไฟต่อศาล
เรียกค่าเสียหายที่รถไฟดีเซลรางขบวนด่วนพิเศษชนรถโดยสารนักเรียน
เป็นเหตุให้มีผู้เสียชีวิตจำนวน ๙ คน และบาดเจ็บจำนวน ๓๒ คน
เป็นจำนวนเงิน ๕๕ ล้านบาท จึงขอเสนอคดีที่เป็นกรณีคล้ายคลึงกัน
เพื่อเป็นคติเตือนใจ ดังนี้

ข้อเท็จจริงมีว่า เมื่อวันที่ ๑ มิถุนายน ๒๕๔๗ เวลากลางวัน
จำเลยได้ขับรถยนต์บีคอป
มีผู้โดยสารเต็มคันรถไปตามถนนมิตรภาพมุ่งหน้าไปทางทิศตะวันตก
ด้วยความเร็วสูง
เมื่อมาถึงที่เกิดเหตุถนนช่วงดังกล่าวตัดผ่านทางรถไฟ
และมีป้ายติดตั้งป้ายเตือนว่า...หยุด ระวัง ! รถไฟ... เป็นทางรถไฟ
จำเลยจะต้องระมัดระวัง

เมื่อจะขับรถยนต์ผ่านทางรถไฟโดยลดความเร็วของรถลง
หรือหยุดรถและดูให้ดีเสียก่อนว่า
มีรถไฟกำลังจะแล่นผ่านทางรถไฟหรือไม่
หากมีก็ต้องหยุดรถยนต์รอให้รถไฟผ่านพ้นไปก่อน

เมื่อเห็นว่าปลอดภัยแล้วค่อยขับรถผ่านทางรถไฟไป
แต่จำเลยหาได้ใช้ความระมัดระวังแต่อย่างใดไม่
ยังขับรถยนต์ต่อไปด้วยความเร็วสูงผ่านทางรถไฟโดยมิได้คำนึงว่าจะมี
รถไฟผ่านมาในขณะนั้นหรือไม่

ปรากฏว่า ขณะนั้นมีรถไฟขบวนรถเร็วจากจังหวัดนครราชสีมา
มุ่งหน้าไปกรุงเทพมหานคร กำลังจะผ่านบริเวณตัดผ่านทางรถไฟ
เป็นเหตุให้รถไฟขบวนดังกล่าวพุ่งชนรถยนต์กระบะของจำเลยอย่างแรง
เป็นเหตุให้ผู้โดยสารมากับรถยนต์ถึงแก่ความตายจำนวน ๓ คน
ได้รับบาดเจ็บสาหัสจำนวน ๒ คน และได้รับอันตรายแก่กายจำนวน ๔
คน

พนักงานสอบสวนได้ดำเนินการสอบสวนแล้วส่งสำนวนต่อพนักงานอัย
การ

และพิจารณาสั่งฟ้องจำเลยในข้อหาขับรถโดยประมาทเป็นเหตุให้ผู้
อื่นได้รับบาดเจ็บ บาดเจ็บสาหัส และถึงแก่ความตาย
และยื่นฟ้องต่อศาล

จำเลยให้การรับสารภาพ

ศาลชั้นต้นพิพากษาว่าจำเลยผิดตามฟ้อง ให้จำคุก ๔ ปี

จำเลยให้การรับสารภาพลดโทษให้กึ่งหนึ่งคงจำคุก ๒ ปี

จำเลยอุทธรณ์ศาลอุทธรณ์ภาค ๓ พิพากษายืน

จำเลยฎีกา

โดยผู้พิพากษาซึ่งลงชื่อในคำพิพากษาอนุญาตให้ฎีกาในปัญหาข้อเท็จจริง
โดยขอให้ศาลฎีกาลงโทษสถานเบาหรือรอการลงโทษจำคุกให้
กรณีศาลฎีกาพิพากษาไว้ตอนหนึ่งว่า

การที่จำเลยขับรถผ่านทางรถไฟซึ่งมีการติดตั้งเครื่องหมายจราจร
เตือนไว้

โดยมิได้ลดความเร็วของรถและหยุดรถรอคอยจนกว่ารถไฟผ่านพ้นไป
เมื่อเห็นว่าปลอดภัยแล้วจึงขับรถผ่านไป

จนเป็นเหตุให้รถยนต์ถูกรถไฟที่แล่นผ่านมาพุ่งเข้าชนได้รับความเสียหาย
และมีผู้โดยสารในรถยนต์ดังกล่าวถึงแก่ความตาย ๓ คน
ได้รับอันตรายสาหัส ๒ คน และได้รับอันตรายแก่กาย ๔ คน

การกระทำของจำเลยเป็นการขับรถด้วยความประมาท

จงใจฝ่าฝืนต่อกฎหมายโดยไม่คำนึงถึงความปลอดภัยของผู้โดยสารมาก
บรรณยนต์

นับว่าก่อให้เกิดความสูญเสียจำนวนมากเป็นการประมาทอย่างร้ายแรง
แม้ไม่ปรากฏว่าจำเลยเคยได้รับโทษจำคุกมาก่อน
ก็มีภาวะต้องเลี้ยงดูครอบครัวและได้ขาดโอกาสเสียหาย
ให้แก่ผู้เสียหายทุกคนจนเป็นที่พอใจไม่ตั้งใจเอาความอีก
ก็ยังไม่เป็นเหตุผลเพียงพอที่จะรอกการลงโทษจำคุกให้แก่จำเลย
แต่เมื่อจำเลยได้บรรเทาความเสียหายให้แก่ผู้เสียหายทุกคนแล้ว
การที่ศาลอุทธรณ์ภาค ๓ ลงโทษจำคุก ๔ ปี
ก่อนลดโทษนั้นเห็นว่าหนักเกินไป จึงพิพากษาเป็นว่าให้ลงโทษจำคุก ๓
ปี ลดโทษให้กึ่งหนึ่งคงจำคุก ๑ ปี ๖ เดือน...(เทียบคำพิพากษาฎีกาที่
๘๒๒๗/๒๕๕๐)

...บนเส้นทางทุกอย่างก้าวของชีวิต มีอันตรายอยู่ทุกฝีก้าว การมีสติ
ใช้ความระมัดระวัง และไม่ประมาทอยู่เสมอ
จะทำให้ชีวิตไม่ต้องประสบชะตากรรมดังกล่าว...ควรระวัง!!!